

વિધાયક દૃષ્ટિની
પ્રાપ્તિ માટે જ
સદ્વાંચન,
સદ્સમાગમ તથા
સંતોનું સેવન
કરવાનું કહ્યું છે.

ઘટનાઓને બદલવાનું
ન તો આપણું ગજું છે,
ન તો એ
આપણા હાથમાં છે;
ન તો એ જરૂરી છે.
પરંતુ એ ઘટનાને
જોવાની દૃષ્ટિ બદલવી,
સુધારવી અને
ઘડવી એ આપણા
હાથની વાત છે.

કોઈ પણ દૃશ્યને
એવા દૃષ્ટિકોણથી
જોવું જોઈએ કે
જેનાથી આપણને
કાંઈક નક્કર
લાભ થાય,
કમસેકમ નુકશાન
તો ન જ થાય.

આપણે જ્યારે
આપણી ઈચ્છાથી જ
વિચારવાનું હોય,
અનુમાન કરવાનું
હોય, અટકળ
કરવાની હોય, કહો કે
સંભાવના કરવાની
હોય તો તે સારી રીતે
જ કરીએ.

આપણે જ
સંભાવના
કરવી હોય તો
સારી જ
સંભાવના
કરવી જોઈએ.
તેમાં પહેલો લાભ
આપણા પક્ષે જ છે.

આપણે એવી
કાળજી પણ
રાખવી જોઈએ કે
સામી વ્યક્તિને
અવળી સંભાવના
કરવાની તક
ન મળે.

એક નબળી
ગણાતી ઘટનાને
માત્ર ઉચ્ચ દૃષ્ટિથી
અવલોકવાથી
તેને પણ ઉચ્ચતર
સ્થિતિમાં
પલટાવી શકાય!

કોઈના કાજી
બનતી વખતે તેની
પાછળ છુપાયેલા
કોઈ ને કોઈ
સદ્અંશને શોધવાનો,
એમાં કાંઈક સારું
પણ હોઈ શકે
તેવી કલ્પના કરવાનું
શરૂ કરવું જોઈએ.

પ્રભુના શાસનમાં
કશું નિરાધાર કે
નિષ્કારણ
નથી હોતું.
હા, દરેક વિધાનની
પાછળના હેતુનું
આપણને જ્ઞાન
ન હોય તેવું બને.

શુભ પ્રસંગોએ
કુંભસ્થાપના પછી
(શોકના વસ્ત્રો,
ઉપસર્ગની રંગોળી કે
ગાનની જેમ)
ઉલ્લાસને ખંડિત કરે
એવું મન, વચન,
કાયાનું એક પણ
વાતાવરણ ન સર્જાય
એનું ધ્યાન રાખવું.

અંજનશલાકા,
પ્રતિષ્ઠા આદિ
ઉત્સવના
દિવસોમાં
સકળ સંઘના
મન-પ્રાણમાં
ઉલ્લાસનું તત્ત્વ જ
રમમાણ રહેવું
જોઈએ.

ધર્મ પ્રત્યે નિઃશંક
બનેલા ચિત્તને,
ધર્માનુષ્ઠાનનું ફળ
કલ્પવૃક્ષની જેમ
ફળે છે.
આવું ફળ તમને
પણ પ્રાપ્ત થાઓ!!

